

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 486/2024
28.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовић, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Мирослав Ерцеговчевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Дирекција полиције Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4475/23 од 12.10.2023. године, у седници одржаној 28.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против ставова првог и трећег изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4475/23 од 12.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против ставова првог и трећег изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4475/23 од 12.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1185/23 од 30.05.2023. године, ставом првим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу исплати износ од 126.634,42 динара на име увећане зараде за рад на дан празника који је нерадни дан, за прековремени рад, за рад ноћу и на име дежурства ван радног времена (приправност), са законском затезном каматом која за период од фебруара 2014. године до децембра 2016. године, доспева на начин наведен у том ставу изреке. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да надлежном Републичком фонду за ПИО, Филијала Београд, за тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање за период од 01.02.2014. године до 31.12.2016. године, а на износе из става првог изреке пресуде. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 190.400,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 4475/23 од 12.10.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П1 1185/23 од 30.05.2023. године у ставу првом, другом и делу става трећег изреке којим је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 190.400,00 динара, са законском затезном камтом од дана наступања извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 1185/23 од 30.05.2023. године, у преосталом делу става трећег изреке, тако што је одбијен захтев тужиоца да се обавезе тужена да му на досуђени износ трошкова парничног поступка од 190.400,00 динара, плати затезну камату почев од дана пресуђења до дана наступања извршности пресуде, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против ставова првог и трећег изреке правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, потрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужене.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име неисплаћене увећане зараде за рад на дан празника који је нерадни дан, за прековремени рад, рад ноћу и на име дежурства ван радног време (приправност) у периоду од фебруара 2014. године до децембра 2016. године. Побијана одлука донета је применом одговарајућих одредби материјалног права и не идступа од постојеће судске праксе о обавези послодавца да непосредно примењује Посебан колективни уговор за полицијске службенике („Службени гласник РС“ бр. 22/15 и 70/15), важећи у утуженом периоду, Уредбу о накнади трошкова и отпремнина државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“ бр. 86/2007 ... 84/15), на основу одредбе члана 147а. став 1. тачка 5. подтачка 4. Закона о полицији („Службени гласник РС“ бр. 92/11 ... 64/15). Битна повреда одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представљају разлоге за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, дозвољеност ревизије цени се применом одредбе члана 403. став 3. истог закона, којом је прописано да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 31.03.2017. године а вредност предмета спора, по смањеном тужбеном захтеву у поднеску тужиоца од 27.02.2019. године, је 126.634,52 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**